

for Livets ideale Side. Det har min Hustru og jeg erfaret i en Snes Aar og nu lige saa fuldt som ved denne Aarrækkes Begyndelse. Og naar jeg har indrømmet Forskjellen paa de forskellige Egne, vil jeg dog ogsaa have Lov til at fremhæve, at vi for Tiden have fire voxne Tjenestefolk, paa hvem de nys skrevne Tillægsord passe, og af dem er én fra Sjælland, én fra Østjylland, én fra Midtjylland og én fra Bredden af Vesterhavet.

De skriver: „maaske Skylden dog for en Del er min egen, thi jeg har endnu ikke lært at bruge Grovfilen, som dog vist er et nødvendigt Redskab over for uudviklede Mennesker“. Jeg ønsker Dem af Hjærtet til Lykke med, at De ikke har lært at bruge dette Redskab, og gid De aldrig maa lære det. Dermed mener jeg ikke, at der ikke maa være Bestemthed i Krav til Arbejdet, nej langtfr. Ved Grovfilen forstaar jeg strixe, kommanderende, skændende Ord, nøje Séen paa Fingrene o. desl., som aldrig skaber gode Omgivelser. Nej, venlige Ord, der godt kunne enes med Bestemthed, og Tillid, saa længe man ikke har afgjørende Kjendsgjæringer, der retfærdiggjøre Mistilliden, det er, hvad vi skulle lære paa at bruge. De skulde vel ikke allerede have lidt galt fat paa det i denne Henseende? De skriver: „med et ligestillet Menneske kan man forhandle om, hvad der er det hensigtsmæssige og fornuftige, medens man til en Pige kun udsteder sin Ordre o. s. v.“ Tro mig! at handle efter den Tanke jeg kan ikke holde Raad med et Tjenestemenneske om, hvad der er det hensigtsmæssige, og at man til en saadan kun kan udstede en Ordre, det er en Udsæd, hvorefter det vilde være urimeligt at vente en god Høst, thi det krænker Mennesket i vore Tjenestefolk.

De skriver: „Den folkelige Tanke at optage disse (Tjenestefolkene) i Hjemmet som lige stillede, spise sammen med dem, have dem inde i sin Dagligstue og lade dem deltage i alle Samtaler og i alle fælles Fornøjelser, tror jeg næppe, vilde være til Glæde paa nogen af Siderne, da begge Parter kun vilde føle sig tvungne og bundne paa alle Kanter“. Tillad mig at sige, at derom ved kun *den* noget, som har prøvet det. Og hos os have vi prøvet det, vi have i en ikke saa lille Aarrække daglig spist til Middag med vore Tjenestefolk, lige saa Søndag Aften, vore Stuer staa dem aabne, ved Hjemmets smaa Fester søge vi at indrette det saa, at de kunne være saa meget som muligt